

že o útratách nebylo vůbec anebo bylo nedostatečně rozhodnuto, nýbrž o opravu rozsudku dle Šu 419 c. ř. s., ježto o útratách bylo sice úplně rozhodnuto, výrok tento byl však následkem početní chyby nesprávnou číslicí do rozhodnutí pojat. Ježto oprava dle Šu 419 c. ř. s. není vázána na lhůtu, bylo odmítnutí návrhu pro opožděnost vysloveno z mylného použití zákona.

Čís. 3982.

Sudiště dle Šu 88, odstavec druhý j. n.

K odvrácení příslušnosti dle Šu 88, odstavec druhý, j. n. stačí, když příjemce zaslanou mu fakturu vrátí obyčejným, nedoporučeným dopisem a nesejde na tom, zda vrácená faktura odesílatele zboží skutečně dojde.

(Rozh. ze dne 17. června 1924, R I 489/24.)

Proti žalobě opírající se co do místní příslušnosti o § 88, odstavec druhý, j. n., namítl žalovaný místní nepřislušnost dovolaného soudu, ježto fakturu žalobci vrátil. Soud první stolice námitce vyhověl. Rekursní soud zrušil napadené usnesení a vrátil věc prvému soudu, by, vyčkaje pravomoci, řízení doplnil a o námitce znovu rozhodl. Důvody: Nezáleží na tom, zda žalobkyně fakturu ze dne 9. července 1923, vrácenou prý jí dopisem žalovaného ze dne 12. července 1923, obdržela, rozhodno je pouze, zda žalovaný tento posléze uvedený dopis s onou fakturou žalobkyni odeslal. Fakturu opatřenou doložkou o soudu faktury dlužno totiž považovat za nabídku kupujícímu a nepřijme-li kupující tuto nabídku, nemůže dojít k úmluvě o soudu ve faktuře označeném. Takovéto nepřijetí dlužno spatřovati ve vrácení faktury, byť i dopisem nedoporučeným, jenž je v obchodním styku obvyklým, a to bez ohledu na to, zda se prodávajícímu tento dopis do ruky dostal. V napadeném usnesení není zjištěno, zda byl onen dopis žalovaným odeslán, a stížnost se mylí, spatřuje-li toto zjištění v důvodech napadeného usnesení, v nichž se pouze vychází z předpokladu, že k jeho odeslání došlo, jak patrně z obrátů »tvrzený dopis« a »udánlivě«. Jest proto napadené usnesení neúplné. Bude tudíž na soudu první stolice, by onu skutečnost, zda byl dopis ze dne 12. července 1923 s fakturou odeslán, zjistil důkazními prostředky, žalovanou stranou nabízenými, a aby dle výsledků tohoto zjištění znovu rozhodl, řídě se právním názorem výše uvedeným.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

Důvody:

Nejvyšší soud sdílí plně právní názor odvolacího soudu, že postačí k odvrácení příslušnosti podle Šu 88 odstavec druhý j. n., když příjemce zaslanou mu fakturu vrátí obyčejným, nedoporučeným dopisem, jak jest v obchodním styku obvyklým, a že na tom nesejde, zda vrácená faktura odesílatele zboží skutečně dojde; stěžovatelka poukazuje se proto na vývody rekursního soudu, k nimž se jen ještě připojuje, že pro

správnost vysloveného zde názoru svědčí nejen jasný doslov §u 88 odstavec druhý j. n., nýbrž též obdobné ustanovení prvního odstavce čl. 347 obch. zák., neboť podle ustáleného výkladu tohoto předpisu stačí, když kupující, nechce-li, by nastaly právní účinky druhého odstavce zmíněného článku, oznámí prodávajícímu vady zboží způsobem v obchodním styku obvyklým, při čemž dostačí úplně jednoduchý dopis: nebezpečí dojití tohoto oznámení stíhá prodávajícího (srv. komentář Staub-Pisko k čl. 347 § 23). Žalovanému náleží tedy prostě důkaz, že fakturu žalující firmou mu zaslano zmíněným způsobem této firmě v r á t í l a tím dal na jevo svou vůli, že o d m í t á návrh žalobkyně co do příslušnosti sudiště faktury, obsažený v příslušné doložce fakturové. Ježto pak soud první stolice neučinil v tomto směru zjištění, bylo rekursu žalovaného do usnesení prvního soudu, jež spočívá na nesprávném právním názoru, právem vyhověno způsobem v napadeném usnesení uvedeným.

Čís. 3983.

Poddlužník jest oprávněn k rekursu do usnesení, povolujícího exekuci, odporuje-li povolení zákonu, a to i tehdy, nepodal-li dlužník rekursu.

Exekuce na peněžitě požitky práva várečného. Není-li na nemovitost již zavedena exekuce vmucenou správou, jest přípustna na peněžitě užítky z nemovitosti exekuce dle §u 294 a násl. ex. ř., třebaž nebyly ještě splatny a poukázány.

(Rozh. ze dne 17. června 1924, R I 501/24.)

S o u d p r v é s t o l i c e povolil ku vydobytí peněžitě pohledávky exekuci zabavením pohledávání, náležejícího povinné straně proti poddlužníku, Měšťanskému pivovaru v P., na požitcích z práva várečného, připadajících na jednu třetinu domu čp. 208, splatných v letech 1924 až včetně 1928. R e k u r s n í s o u d k rekursu poddlužníka (Měšťanského pivovaru v P.) exekuční návrh zamítl. D u v o d y: Rekursu poddlužníkovu nelze odepřít oprávnění. Pokud jde o oprávnění poddlužníka k rekursu vůbec a v tomto případě zvláště, nutno připomenouti, že podle §u 294 ex. ř. může poddlužník platební záповědi rekursem napadnouti. Toto právo rekursní nepřisluší mu však pouze tehdy, když ho povolení exekuce protiprávně zatěžuje neb udělují se mu příkazy neospravedlněné, nýbrž i tehdy, když povolení exekuce neodpovídá zákonu, a to i v tom případě, když dlužník sám povolení exekuce rekursem nenapadá. A o případ takový zde právě běží. Návrh exekuční domáhá se povolení exekuce zabavením a příkázáním k vybrání pohledávání, náležejícího povinné straně proti poddlužníku Měšťanskému pivovaru v P., na požitcích z práva várečného připadajících na jednu třetinu domu č. p. 208 a splatné v letech 1924 až včetně 1928. Vymáhající věřitel navrhuje tedy povolení exekuce ve smyslu §u 294 a dalších ex. ř. Tento způsob exekuce však v případě tomto přípustným není. Nahlédnutím do knihy pozemkové bylo totiž soudem rekursním zjištěno, že na